

ارباب

[کمدی در سه پرده]

کارلو گولدونی

ترجمه از ایتالیایی:

عباس علی عزتی

۱۳۹۳

مقدمه‌ی مترجم

به رغم سپری شدن سالیان بسیار و بروز تحولات متعدد در هنر و ادبیات، نام کارلو گولدونی هنوز بر پیشانی هنر و ادبیات ایتالیا می‌درخشد. این ونیزی خلاق در ۲۵ فوریه‌ی ۱۷۰۷ میلادی پا به عرصه‌ی زندگی گذاشت و با ۸۶ سال عمر، هنر و ادبیات ایتالیا را تحول و غنایی بخشید که سرمشق ملل دیگر شد. کارلو گولدونی پرکار عمر هنری خود را فقط صرف آفرینش ۳۰۶ اثر هنری نکرد، بلکه با شناسایی بیماری‌هایی که پیکر فرتوت هنر ایتالیا را در بر گرفته بود، دم مسیحایی خلاصت خود را در آن دمید و چنان شفایش بخشید که امروز دیگر می‌توان گفت زندگی جاودانه یافته است. گولدونی با شناختی که از هنر و جامعه‌ی ایتالیای قرن هجدهم داشت هم‌مان با خلق آثار ماندگار خود به سیزی با معیارهای تکراری و بی‌ثمر قدیمی و بر ساختن معیارهای جدید پرداخت.

در دوره‌ای که گولدونی می‌نوشت هنوز کشور ایتالیا شکل نگرفته بود، به قول صدراعظم اتریش، ایتالیا تنها یک «اصطلاح جغرافیایی» بود. درواقع، در شیه‌جزیره‌ی دراز و باریک آپین حدود ۲۰ دلت با تشکیلات سیاسی مختلف و حاکمیت سنتی - فرهنگی وجود داشت و شاید تنها چیزی که آن‌ها را به هم وصل می‌کرد نابسامانی اقتصادی، اشکال نیمه‌فنوادالی استثمار و زبان ادبی

ارباب

کمدی در سه پرده

نمایش در روستای مونته‌فوسکوروی می‌دهد.

آدم‌های نمایش:

ارباب مونته‌فوسکو	مارکز فلوریندو؛
مادر فلوریندو	مارکزا بناتریچه؛
مستوفی ارباب	پاتالونه؛
دختر یتیم و وارث قانونی مونته‌فوسکو	رزانثرا؛
نایب اول انجمن	ناردو؛
نایب دوم انجمن	چکو؛
نایب سوم انجمن	منگونه؛
ریش سفید	پاسکوالوتو؛
دختر ناردو	مارکونه؛
زن چکو	جانینا؛
دختر منگونه	گیتا؛
	أليوتا؛

آرلکینو؛ خدمتکار انجمن
مبادر ثبت
سردفتر
نونکر پانتالونه
روستایی
خدمتکارهای مارکز که گفتگو ندارند.
روستایی هایی که گفت و گو ندارند.

پرده‌ی اول

صحنه‌ی اول

سالن انجمن با صندلی‌های قدیمی. ناردو کت پوشیده،
موهایش سفید است و کلاه بمسر دارد و کفش‌های بزرگی به
پا. چکو دستمال به گردن بسته و کفش شکار پوشیده،
موهایش سیاه است و کلاه مشکی لبه‌دار به سر دارد. منگونه
کلاه حصیری به سر گذاشت، کتش مندرس است و دمپایی
پوشیده است. همه نشسته‌اند.

دو ساعت هم از ظهر گذشت، از ریش سفیدها خبری نیس.
پاسکوالوتو با گاری رفته برای دکتر نوشیدنی بیاره.
من هم مارکونه رو دیدم داشت شلغم جمع می‌کرد.
حیوونان. وظیفه‌ی خودشونو نمی‌دونن، مثلاً ریش سفیدن
ولی بین چطور سه تا نایبیو علاف کردن.
من امروز به خاطر او مدن به این جا قید شکار و زدم.
من یکیو جای خودم فرستادم به چوب‌ها رو بفروشه.
نایب بودن کم چیزی نیس. من هر کاری داشته باشم ول
می‌کنم می‌آم اینجا. این هفتمین باره که نایب می‌شم. مگه
بده آدم رو این صندلی‌ها بشینه؟
مارکز امروز می‌رسه، وظیفه‌مونه بریم دست‌بوسش.

ناردو

چکو

منگونه

ناردو

چکو

منگونه

ناردو

چکو

لعنت بر شیطان! بیا، این هم کلاه، برش داشتم.
چی می خوای؟
شیبور و دهل باشما کار دارن.
پرت و پلا چرا می گی؟
دو تاروستایی که بهشون می گن شیبور و دهل بیرون کارتون
دارن.

عجب احمقی هستی تو. منظورت ریش سفیدان؟
آره.

کار خوبی کردیم این الاغ برگاماسکو رو برای کار در انجمن
گرفتیم.

راست می گی. [می رود] کمک به همنوع جای دوری نمی ره.
بی تربیت!
اومدن.

باید بلند شیم؟
بی خیال.
کلامونو برداریم؟
نمی خواهد.

پاسکوالوتو و مارکونه می آیند. لباس روستایی به تن دارند.
روزبه خیر.
سلام علیک.
 بشینین.

پاسکوالوتو و مارکونه به شکل مضحکی می نشینند.

خبر دارین که مارکز ریدولفو مرده...

آلکینو
ناردو
آلکینو
چکو
آلکینو

ناردو
آلکینو
منگونه

آلکینو
ناردو
منگونه
چکو
ناردو
منگونه
ناردو

پاسکوالوتو
مارکونه
ناردو

وظیفه‌ی منه که از همه بزرگ ترم.

فکر می کنیں مارکز بهمون اجازه ملاقات می ده؟
آره، می بینیم اش. اگه مثل پدرش مهریون باشه بهمون
می رسه. من مارکز پیرو می شناختم. خیلی به من لطف
داشت. هر وقت می او مد مونته فوسکو می رفتم دست بوسش،
دست هاشو می ڈاشت رو شونه و دستور می داد تو لیوان
خودش برام نوشیدنی بیارن.

چکو
یه بار به من گفت این مارکز کوچولو یه ارباب بی فکره که
عقل نداره.

منگونه
قصیری نداره، خیلی جوونه.

آلکینو می آید. کلاه بمسر دارد.

آلکینو^۱

ناردو
کلاه تو بردار.

آلکینو
به خاطر کی؟

ناردو
به خاطر ما.

آلکینو
بی خیال بابا! خیلی وقته...

ناردو
کلاه تو بردار می گم.

آلکینو
چرا باید برش دارم؟ هر روز بیست بار می بینم تو و کلامه
برنمی دارم، حالا مگه چی شده؟

ناردو
حالا فرق می کنه، ما الان در حال انجام وظیفه ایم. کلاه تو
بردار.

۱. در متن ایتالیایی نمایش نامه، لهجه‌ی آرلکینو با لهجه‌ی مردم روستا تفاوت دارد. آرلکینو با لهجه‌ی برگاماسکو حرف می زند. - مترجم